

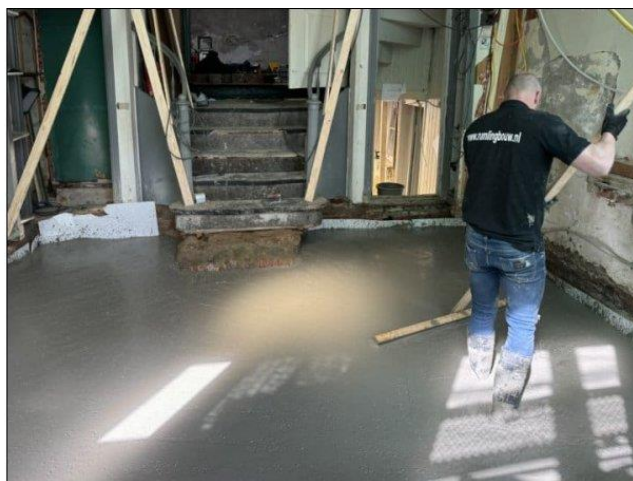
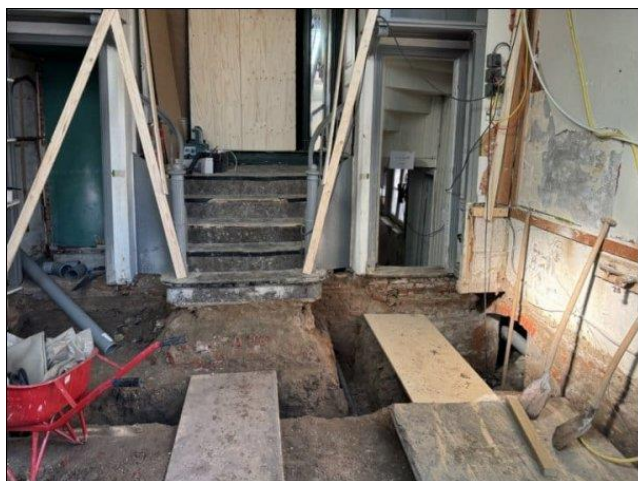

Nieuwsbrief 45

5 juni 2024

De restauratie van Hogewoerd 132 op schema

Sinds de vorige nieuwsbrief, begin april, is er hard gewerkt aan Hogewoerd 132. Het werk ligt nog steeds op schema. In de oude winkelruimte, het souterrain en de karrenloods zijn betonvloeren gestort. Grote delen van de houten vloeren van de eerste en de tweede verdieping zijn vernieuwd. Daarbij moest ook een aantal balken volledig worden vervangen. Verder is begonnen met het aanbrengen van dakbeschot op de kap die tot dusverre onbeschoten was en met het isoleren van de kap. Hieronder staat een aantal foto's.

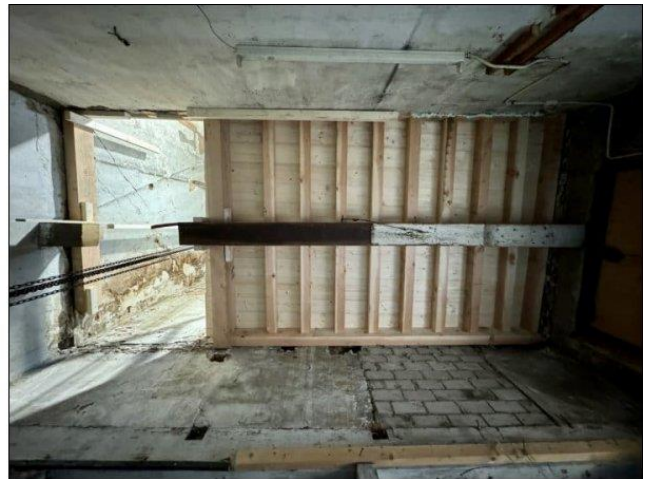
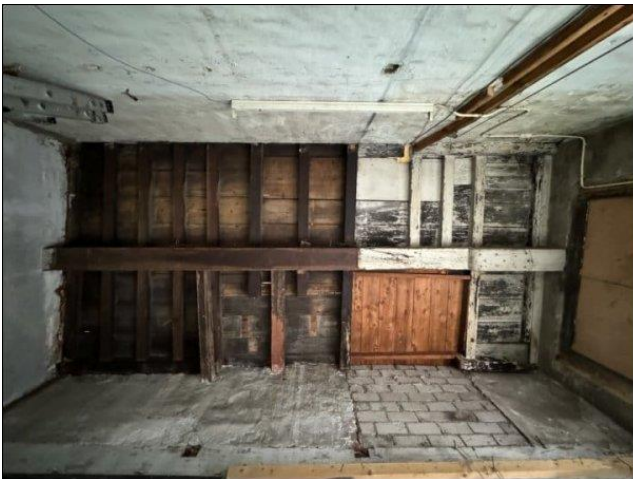
De oude vloer van de voormalige winkelruimte is weggegraven voor het aanbrengen van vloerisolatie en afvoerleidingen. Daarna is er beton gestort.

De vloer van het souterrain wordt 40 centimeter lager dan het vorige peil omdat de toekomstige bewoners anders vaak hun hoofd zouden stoten tegen de balken. Overigens bleek uit restanten van Delftsblauwe tegeltjes op de muren dat er een ouder vloerniveau moet zijn geweest tussen het vorige en het nieuwe peil.

In de achterkamer op de eerste verdieping zijn alle vloerplanken vervangen. Van de vloer daarboven is ook een aantal balken vervangen.

Dit zijn foto's van het plafond van de voormalige karrenloods. Dat plafond is tevens de vloer van het achterste deel van de eerste verdieping. Bij het vernieuwen daarvan is ruimte opengehouden voor het trapportaal van het tweede appartement (dat het adres Rijnstraat 9B zal krijgen).

De kap van het pand was altijd onbeschooten: er lag geen dakbeschoot onder de dakpannen. Er wordt nu wel dakbeschoot aangebracht. Daarbij kunnen de bestaande daksporen worden gebruikt. Daarbovenop komt een dikke laag isolatiemateriaal. De oude dakpannen worden zo veel mogelijk hergebruikt.

Op de website van Diogenes (www.diogenes-leiden.nl) worden regelmatig actuele foto's van de vorderingen van de verbouwing geplaatst.

Rustig wonen midden in de stad

Dorothee Posthumus Meyjes en Laurens Beijen

We zijn op bezoek in het Mierennesthofje aan de Hooglandse Kerkgracht en spreken er met de langzittende en de nieuwste bewoner. Annette van Houwelingen woont er al 43 jaar en Douwe de Valk is er vorig jaar komen wonen.

Toen Annette in 1981 in het hofje kwam wonen, was de restauratie van het hofje door Diogenes nog aan de gang. Alleen de huisjes 1 en 2 waren al klaar. Annette kreeg huisje 2. In de maanden daarna kwamen ook de huisjes 3, 4 en 5 beschikbaar voor bewoning. In 1988 is Annette doorgeschoven naar huisje 3. Dat is net iets ruimer.

Op de vraag hoe en waarom ze hier terecht is gekomen zegt Annette dat ze geluk heeft gehad. Ze woonde op een kamer in Leiden en wilde graag zelfstandig in een hofje wonen. Een kennis maakte haar attent op het Mierennesthofje dat door Diogenes gerestaureerd werd. Zij heeft zich toen aangemeld als woningzoekende. Eerst kreeg ze bericht dat er nog veel gegadigden voor haar waren, maar later bleek ze toch in aanmerking te komen.

Annette vertelt dat haar wens om in een hofje te wonen te maken heeft met de behoefte aan een eigen plek, maar ook aan iets gemeenschappelijks. Ze vindt het nog steeds heel fijn in het hofje. Het is belangrijk dat je het goed met elkaar kunt vinden en probeert elkaar niet tot last te zijn.

Douwe woont in huisje 2. Hij heeft niet bewust gekozen voor het wonen in een hofje, maar is blij met de rust en stilte terwijl je toch midden in de stad woont. Hij is in Leiden geboren en is na zijn studie in Amsterdam teruggekeerd naar Leiden. Zijn moeder kende Diogenes en had hem op zijn achttiende ingeschreven. Toen hij weer in Leiden woonde kreeg hij al snel een van de huisjes aangeboden. Dat is best bijzonder want er zijn weinig mutaties bij de huurders van het Mierennesthofje. Toen Douwe een tijdje geleden bezoek had uit Frankrijk, waren zijn

gasten stomverbaasd over deze manier van wonen; dat kenden ze helemaal niet.

Op de vraag of hij ook nadelen ziet in deze manier van wonen zegt hij die niet te zien. De bewoners lopen de deur zeker niet plat bij elkaar, maar ontmoeten elkaar soms toevallig, als iemand in de tuin bezig is of buiten iets zit te drinken. In de zomer wordt er een tafel in de tuin gezet waaraan je op warme dagen heerlijk in de schaduw kunt zitten.

De tuin wordt twee keer per jaar door een hovenier in opdracht van Diogenes onderhouden, maar de bewoners zorgen er ook zelf voor. Sinds Douwe in het hofje woont, laten de anderen het maaien van het gras graag aan hem over. Een ander aandachtspunt is het snoeien van de grote kersenboom die midden in de tuin staat. Die is waarschijnlijk ooit ontkiemd uit een van de kersenspitten die Annette vanuit haar deuropening in de kersentijd met duim en wijsvinger zo ver mogelijk de tuin in schoot. Nu is het een prachtige boom die misschien wel iets te groot dreigt te worden voor deze tuin.

In de tijd toen Annette er kwam wonen, waren de bewoners allemaal vrij jong. Nu wonen in de vijf huisjes mensen van heel verschillende leeftijden. Dat botst tot dusverre niet, en Annette en Douwe vinden die diversiteit zelfs positief. Annette is blij dat er na vele jaren voor het eerst weer een man in het hofje woont.

En wat vinden ze van Diogenes? Daar zijn ze heel duidelijk over: het is geweldig dat klachten en signalen altijd heel snel worden opgepakt door Sam en Anja Erades.

Het interieur van Nieuwe Rijn 74

De huurders van de benedenwoning Nieuwe Rijn 74 kondigden kort geleden hun vertrek aan omdat ze gingen verhuizen naar het midden van het land. Ze hadden sinds 2017 met veel plezier aan de Nieuwe Rijn gewoond.

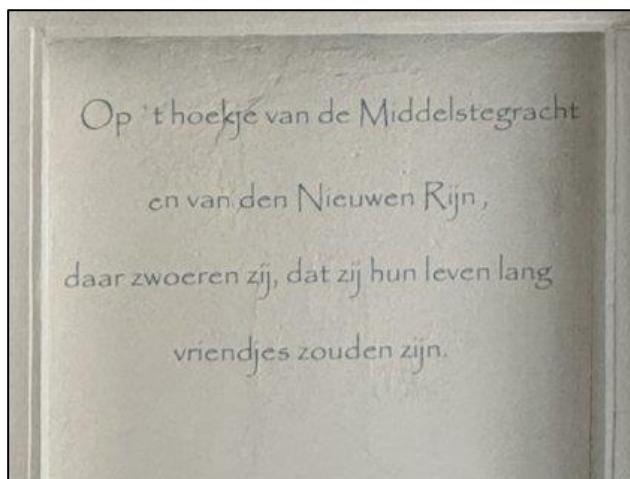
Bij een huuropzegging gaat de onderhoudscoördinator Sam Erades altijd samen met een lid van de bouwcommissie kijken of er verbeterpunten zijn: zou het handig zijn om bijvoorbeeld de vervanging van een keuken of badkamer naar voren te halen voordat er nieuwe huurders komen, is de indeling nog functioneel, en is het financieel haalbaar om de verduurzaming aan te pakken? Afhankelijk van de antwoorden worden de werkzaamheden verricht die nodig of wenselijk zijn.

De mutatie van Nieuwe Rijn 74 leverde alleen een paar kleine puntjes op. De woning was dus snel na het vertrek van de oude huurders weer beschikbaar. Anja Erades, de huurderscontactpersoon van Diogenes, vond op de wachtlijst een paar waarvan de woonwensen pasten bij de woning en die er graag wilden gaan wonen. Ze kregen op 24 mei de sleutels

Op de pagina [Nieuwe Rijn 74 in mei 2024](#) op de website van Diogenes zijn foto's van de woning te zien die Hans van Dam kort voor de sleuteloverdracht heeft gemaakt. Hieronder een kleine selectie.

De woonkamer en de open keuken.

Links een blik op het plaatsje tussen het voor- en het achterhuis.

Rechts een gedicht van vorige bewoners onder de schoorsteenmantel. Ze hebben zich laten inspireren door een gedicht van Piet Paaltjens: *Op 't hoekje van de Hooigracht / en van den Nieuwen Rijn / daar zwoer hij, dat hij zijn leven lang / mijn boezemvriend zou zijn.*

Voor een eenmalig bedrag van 40 euro kunnen geïnteresseerden in woningen van Diogenes zich inschrijven op de wachtlijst. Het is niet te voorspellen hoe lang het duurt voordat een woning beschikbaar komt; dat hangt ook af van de door de verschillende belangstellenden opgegeven woonwensen.

Meer informatie is te vinden op de internetpagina [Huren bij Diogenes](#).

Een verruimde blik vanuit Zuid-Amerika

Marion van Dongen

De afgelopen maanden heb ik mijn blikveld verruimd met een reis door Zuid-Amerika. De werkzaamheden voor Diogenes zijn goed waargenomen door mijn medebestuurders, dus in dat opzicht werd het een onbezorgde reis.

Als Diogenes-bestuurslid kon ik in de diverse landen die we bezocht hebben natuurlijk de monumentale panden niet voorbijlopen. Het merendeel wat we gezien hebben is indertijd gebouwd door de Spaanse en Portugese overheersers. We hebben veel mooie panden bekeken die in goede staat waren maar liepen helaas ook tegen verkrotting aan. Mooie voorbeelden van goed gerestaureerde binnensteden zijn Cartagena in Colombia en Paraty in Brazilië.

Cartagena heeft een grote binnenstad met naast veel woningen ook prachtige kloosters en kerken. Het is wel jammer dat hier ook sprake is van het Venetië-effect. In het oude gedeelte bevinden zich vooral restaurants, souvenirshops en hotels en wonen er nog maar weinig mensen. Gelukkig zijn er wel veel scholen in de binnenstad. Dat maakt het dan wel weer levendig. Dit zagen we overigens in alle steden: dat het schoolaanbod geconcentreerd is in het centrum.

Paraty is een kleine plaats met prachtige panden van Portugese afkomst. Het historische centrum van Paraty heeft zijn 18-eeuwse plan en veel van de koloniale architectuur uit de 18e en vroege 19e

eeuw behouden. De aanpak van Paraty heeft mooie overeenkomsten met het ontstaan van onze stichting Diogenes. In dit geval was het een bestuurder die in de jaren 60 met lede ogen de verpaupering aanzag. Doordat er werd geïnvesteerd in het opknappen, daar geld voor binnen werd gehaald en een sloopverbod werd ingesteld, kunnen wij daar nu van genieten.

Sinds 2019 staat Paraty op de Unesco-Werelderfgoedlijst. In combinatie met de prachtige natuur in de omgeving is het een plek om ooit nog eens terug te keren.

Helaas zijn door de economische recessie in Argentinië en Brazilië ook heel veel monumentale panden aan het verdwijnen. Soms is er alleen nog maar een gevel over en wordt de binnenkant gebruikt als parkeerplaats. Hopelijk verandert dat in de toekomst voordat hele buurten verdwenen zijn.

Mario: 'Met alle plezier schilder ik 't weer over'

Laurens Beijen

Toen Mario van 't Wout kort geleden over de Hogewoerd fietste, zag hij dat onbekenden willekeurige graffiti op de houten bouwschutting van Hogewoerd 132 hadden gespoten. Hij bood toen de aannemer aan om op de hele schutting gratis een graffiti-schildering aan te brengen. De ervaring leert dat anderen zo iets respecteren en dat aantasting door beplakking of spuitbusverf daarna achterwege blijft. Mario beloofde dat hij de schutting in een egale kleur zou overschilderen als de schildering niet aan de verwachtingen zou voldoen. De aannemer en Diogenes gingen akkoord.

Ter voorbereiding voorzag Mario de hele schutting van een latex ondergrond. Een paar dagen later maakte hij de schildering. Dat deed hij samen met drie vrienden die ieder een deel voor hun rekening namen. Zelf schilderde hij het meest rechtse stuk in de Rijnstraat.

Mario, die 53 is, werkt in het dagelijks leven als organisatieadviseur voor verschillende overheden. Hij begon al in zijn jeugd met graffiti. Daarna heeft het een tijd stilgelegen, maar hij doet het nu alweer vele jaren vrijwel iedere week. Het gaat hem niet om het resultaat, maar vooral om het plezier van het maken.

Hij vertelde dat hij er geen traan om zal laten als de schildering straks weer verdwijnt. Hij denkt er zelfs over om voor te stellen later dit jaar alles over te schilderen en een heel nieuwe schildering te maken.

Als hij aan het werk is, heeft hij eigenlijk nooit problemen met politiemensen, boa's en voorbijgangers. *'Het scheelt dat ik alleen overdag werk en een wat ouwere kop heb. Dan denken ze: 't zal wel goed zijn.'*

Reageren op de nieuwsbrief

Als u wilt reageren op de nieuwsbrief, kunt u een mailtje sturen naar nieuwsbrief@diogenes-leiden.nl. Dat adres kunt u ook gebruiken om u aan te melden of af te melden voor het ontvangen van de nieuwsbrief of om een wijziging van uw mailadres door te geven.